

ע"פ 12485/07/20 - י' ש' נגד המוסד לביטוח לאומי

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 12485-07-20

ניתן ביום 09 יולי 2020

המערער

י' ש'

המשיב

המוסד לביטוח לאומי

פסק דין

הנשיאה ורדה וירט ליבנה

1. לפני ערעור על החלטת בית הדין האזורי לעבודה באר שבע (השופטת רחל גרוס, ב"ל 31103-05-19; מיום 22.6.2020) במסגרתה נדחתה בקשת המערער במסגרתה טען כי על השופטת גרוס לפסול עצמה מליישב בדין בהליך שבעניינו.
2. בקשת הפסלות הוגשה על ידי המערער ביום 13.6.2020, וזאת לאחר שבקשה קודמת שהגיש המערער להעברת הדיון בעניינו לבית דין אזורי אחר - נדחתה על ידי נשיא בית הדין האזורי באר שבע, השופט שמואל טננבוים.
3. נימוקי המערער בבקשת הפסלות ובערעור זה הם זהים. לטענת המערער, לפני השופטת גרוס התנהל בעבר הליך בעניינו בו תבע סעדים שונים ממעסיקתו בעבר, הקריה למחקר גרעיני (פ"ה 12806-09-18; להלן: **תיק הקמ"ג**), כשבמסגרתו חויב בתשלום הוצאות משפט בסך 25,000 ש"ח. לטענת המערער, סכום ההוצאות הושת עליו "**כדי למנוע מהמערער להגיש תביעות נוספות**". עוד טוען המערער כי השופטת גרוס "**פעלה בניגוד לחוק, כאשר כפתה על הועדה הרפואית של המוסד לביטוח לאומי בתיק 51807-07-17, לקיים דיון באותו הרכב, ביועדה כי בהרכב הוועדה יישב ד"ר מנדל פוקס אשר טיפל במערער באופן פרטי בקליניקה הפרטית שלו וזאת בניגוד גמור לחוק**" (סעיף 2 לכתב הערעור; ההדגשות במקור).
4. נוסף על כך טוען המערער בכתב הערעור כי בתיק הקמ"ג "**העלה את התנהלותה הקיצונית של כב' השופטת**" (רחל גרוס - ו.ו.ל.), ומאחר שהדברים גם פורסמו בתקשורת, "**המערער חושש כי הדבר עלול להביא לנקמה אישית מצד כב' השופטת נגד המערער**" (סעיף 3 לכתב הערעור). יתר על כן טוען המערער כי "**יש חשש כי הופעל על כב' השופטת לחץ מסיבי מצד גורמים חיצוניים, אשר הביא להתנהלות בלתי חוקית ומוזרה**" (סעיף 13 לכתב הערעור).

לבסוף טוען המערער במסגרת כתב הערער טענות שונות כנגד הרכב הוועדה הרפואית שדנה בעניינו במסגרת המשיב.

דין והכרעה

5. לאחר עיון בטענות המערער, בתיק בית הדין האזורי ובכלל החומר שבתיק, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערער להידחות. זאת, מאחר שלא שוכנעתי כי בעניין שלפניי "קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט" כאמור בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט, החל בבית הדין לעבודה מכוח סעיף 39א לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969.
6. כידוע, הוכחת עילת פסלות מחייבת ראיות משמעותיות, משום שהיא מטילה צל כבד על השופט ועל מערכת המשפט (ראו: עפ"ס (ארצי) 31944-03-12 מורגנשטיין - בנק המזרחי המאוחד בע"מ (4.4.2012)). כן נקבע כי עילת הפסלות תבחן באמת מידה אובייקטיבית ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית (ראו: עפ"ס (ארצי) 57019-01-11 חן - בן עליזה חן ושות', משרד עורכי דין (21.2.2011)). יתר על כן, השופט היושב בדין מוחזק כשופט מקצועי ומיומן, אשר ביכולתו לבחון את העניינים הנדונים לפניו במקצועיות וללא משוא פנים. מכאן הכלל לפיו יש לתת משקל רב לעמדת השופט הדין בהליך בכל הקשור להתקיימות עילת פסלות, וערכאת הערער לא תתערב בשיקול דעתו אלא במקרים קיצוניים בלבד (ראו: עפ"ס (ארצי) 16943-11-11 חברה ישראלית למובילים בע"מ - מאירי (26.1.2012)).
7. במקרה שלפניי, השופטת גרוס מצאה כי אין בסיס לבקשת הפסלות שהגיש המערער, ובהתאם לכך היא דחתה את הבקשה לפסילתה. השופטת גרוס ציינה כי עיקר טענותיו של המערער מופנות כלפי ההחלטה בתיק הקמ"ג, בעוד ההליך דן במסגרתו הוגשה בקשת הפסלות הוא ערער כנגד קביעת ועדה רפואית לעררים של המוסד לביטוח לאומי, בעוד הקמ"ג כלל אינו צד להליך. יתר על כן, השופטת גרוס ציינה בהחלטתה בבקשת הפסלות כי ההחלטה שניתנה על ידה בעניינו של המערער בתיק הקמ"ג "אינה מעידה על משוא פנים ואינה מלמדת כי עמדת בית הדין ננעלה בכל הקשור לטענות המבקש" (המערער כאן - ל.ו.ל) בהליך זה, באופן אשר ימנע ממנו להוכיח טענותיו לפניי" (פסקה 6 להחלטה בבקשת הפסלות).
8. עמדתה של השופטת גרוס מקובלת גם עליי, מאחר שאין כל קשר בין ההליך שניהל המערער כנגד הקמ"ג לבין הליך הערער על החלטת הוועדה הרפואית של המשיב. אין זה מן הנמנע כי עניינים שונים של אותו תובע יישמעו לפני אותו מותב, בוודאי מקום בו מדובר במערער, שהגיש עשרות תביעות בשנים האחרונות. כך למשל, עיון במערכת "נט המשפט" מעלה כי בארבע השנים האחרונות הגיש המערער 11 הליכים בבית הדין האזורי בבאר שבע בלבד.
9. אשר לטענות המערער ביחס לחששו בדבר לחצים חיצוניים המופעלים על השופטת רחל גרוס, יצוין כי מדובר בתחושתו הסובייקטיבית של המערער, שאינה עומדת בשום אמת מידה ראייתית, אינה רלבנטית לצורך הליך זה, ולפיכך היא נדחית. מכל מקום הובהר לעיל כי עילת הפסלות מטילה צל כבד על השופטת אישית ועל מערכת השפיטה. לפיכך, הראיות שיש להביא לשם הוכחת קיומה חייבות להיות משמעותיות ואין ספק כי חשדות, תחושות סובייקטיביות והשערות הנעדרים כל בסיס עובדתי מעבר לאמירתם, אינם רלבנטיים ואינם יכולים לשמש בסיס לטענת פסלות (ראו: עפ"ס (ארצי) 20863-03-20 TEWELDABRHEN HAILESLESIE - שופרסל

בע"מ (25.3.2020); יגאל מרזל דיני פסלות שופט 84-85 (2006).

10. אשר לטענת המערער בדבר הרכב הוועדה הרפואית - כלל הוא כי החלטות דיוניות הניתנות על ידי שופט במסגרת ההליך המשפטי אינן מהווה כשלעצמן ביסוס לעילת הפסלות ולא מצאתי טעם המצדיק לסטות מכך במקרה דנן (ראו, למשל: ע"פ (ארצי) 41264-12-19 משה אביר - DESTA (29.12.2019) TESHAMARIAM); ע"פ 3504/92 אריה הלפרן נ' מדינת ישראל (28.10.1992); ע"פ 7316/16 משה יפת נ' מדינת ישראל (20.09.2016); ע"פ 5/17 חסן אלגדאמין נ' מדינת ישראל (09.01.2017)). ככל שהמערער סבור כי נפל פגם בהחלטה ביחס להרכב הוועדה, פתוחה בפניו הדרך להשיג על כך בדרכים המתאימות, אולם אין ספק כי בקשת פסלות שופט אינה הדרך.

11. נוכח כל האמור לעיל, דינו של ערעור הפסלות להידחות.

12. סוף דבר - הערעור נדחה. מאחר שלא הוגשה תגובת המשיב, אין צו להוצאות.

ניתן היום, י"ז תמוז תש"פ (09 יולי 2020), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה